

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Udrag fra Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311303392/facsimile.pdf> (tilgået 24. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

da thager herfkabet handi huodelod, heller halff bodzlod
op, den anden halffue part som hører høstruen thill, mue
de huerchen røche eller røre, saa fant som hun haffuer
iche forkast fin part medt.

Derpaa kunde i vel forftaa at halffdielen hører hø-⁵
struen till. Nu vil ieg spørge dig ad, med huad god sam-
vittighed kand du eller tørst sidde i ølkone huß i kiøbsted
heller paa landzbyen, och flemme oc demme, oc fla saa
møget udj din hals, med aarloff at lige, at din fattige hu-
strue oc børn schulle fidde hiemme oc driche valle oc vand¹⁰
foret igien, tench huad det herte lvarer dig igen, om du
gør hende den skeell som du vil haffue aff hende, om
hun vaar udj din sted, || huad gielde det herte vinder p. 113
dig vdoffuer at du elt en tiff for gud i himmelen, i det at
du steller fra dig selff, oc forkommer det som din fattige¹⁵
høstrue och børn schulle haffue got aff med deg, er det
schel oc rictighed, er det æctefkabs throe och loffue.

Mand kand ind bode lie och haffue en faver mund, du
kand ind bode flyche din tørst udi kiøbsteder, och dersom
du vilt gjøre ølkonen riig, at hun schall jo haffue aff dine²⁰
penge, da kand du tage en leile eller flaske met dig,
før det saa hiem med dig till din høstrue oc børn, huo
kand du faa udj all verden dig bør eller at driche mett,
end met din høstrue oc børn, dricher du en broder drich,
da vnde dem en løstre drich med dig i Iesu naffn, saa²⁵
haffuer du det hoffuet hiell, saa haffuer der ingen flaget
dig ihiell i ølkonens huß, oc du haffuer ingen flaget ihiell,
saa er din heste iche sliend met din vogn, saa er arme
och been iche lønder paa dig, saa tørst du iche lede din³⁰
heste och vogn op i onde maade om anden dag, saa haffuer
du iche velt i mørche och molm, oc styrt hassen i lønder
paa dig, saa kand du gaa udj din leng, naarslom du haffuer
fanget en skaall øll offuer din tørst.

Mangen dannemand lyder mig at oc det kunde dem
gaffne der udj, de fare thill kiøbsted en stunderom eller³⁵
tho, oclaa hiem igien till deris børn och biering, oc letter

dem iche nu thill flebedrych, som en hob aalkrager, at det løber igienom dem huad de forhuerffue, faa at de kunde huerchen giøre kongens heller deris hofbondes skieppe fyllist, men nødes thill at floche oc flytte faa lenge aff et 5 godz paa et andet, at di bliffue thill stacharle, naar dem glipper da alting, faa glipper dem iche staaddergang paa det fidste. ||

p. 114 En øldaare ved huer mand aff at lige oc thale om det som iche møget duer, som den øldaare der sad i krouen 10 och haffde sin sogneprest paa munde, som sadanne Ichalche pleje at haffue, och lagde.

Ieg throer at det er tremens løgn vor sogneprest hand predicher om dagen for oß: hand liger at mand och qvinde er et liff tillammen, som tremmen, vaar min høstrue oc 15 ieg et liff thillsammen, da fich hun saavel af dette tistøll, ieg fidder och flar i mig her, oc hun fidder hiem och tørster igen; faa hand skam den tiff, der maatte gaaed hiem til hende, da haffde hun end faaet noget der aff met hannem, der skall jo vere sadanne schalche thill. Den ormkrop faar 20 end alligeuel noch, der schulle alligevel taadtzer och padder kribe ind ad munden och ud aff næßen och øynene paa dig, och æde sig ud igien, det som du faa flemmer op i din halß, oc faa vil det gaa, at naar din høstrue oc børn gaa ind i himmerige paa den dag for deris throe di haffde 25 beuilt med deris taalmodige valle och vanddriche, da faa de at see paa huorledes at du lkiudes hoffuetkoldtz ind i helffuede, at diefflen skall der Ichenc dig helffuedis ild thill ævig thid, for din maledidede flemmen och demmen.

Du maatte iche faa bære dig at, vent om igien, och rette 30 dig, at det lkeer iche mere, betench huad du elt din høstrue och børn plictige, om du vilt vere och kaldis en dannemand. Dette mercher den anden lius nu, som brender for brud och brudgom, oc end mercher hand den tridie throe, som du skalt holde med din genboe och naboe, at 35 du ingen liuger paa, ingen steller fra, ingen gjør anden skuell end som du vilt haffue aff dem, at naar de ligge